

[Tange.]

at provenuet, den beskedne dividende, der udbetales i konkursboerne, først udbetales adskillige år efter konkursens begyndelse. Derfor søger kreditorerne næsten altid alle andre udveje end konkursen, og stort set finder konkursbehandling i dag kun sted, når der er tale om afkræftelse af betydelige dispositioner, som debitor har foretaget, eller han har foretaget strafbare forhold, som har ophidset kreditorerne. Vi er dog klare over, at det undertiden forekommer, at kreditorer uden saglig grund ønsker en debitor erklæret konkurs, hvorfor vi under udvalgsbehandlingen vil være med til at løse dette problem.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at ministeren er meget flad ved nyskabelsen med beskikkelse af tilsyn til en insolvent erhvervsdrivende. Vi tror ikke på, at dette tilsyn vil have nogen praktisk betydning, idet enhver virksomhed af nogen betydning, der står over for en fallit, altid vil forhandle med sin bank, sin advokat, sin revisor, hvorfor der næsten altid vil blive gjort alt, hvad der er menneskelig muligt, for at redde en virksomhed. Og i øvrigt vil det næppe være muligt med et tilfældigt tilsyn af en god mand at redde en eneste virksomhed. Gode forretningsfolk har som regel nok at gøre med deres egen virksomhed og vil ikke bruge deres tid på at redde virksomheder, der befinder sig på fallittens rand.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget skal jeg kun knytte nogle få bemærkninger til §§ 39 b, 50 b, 50 c og § 129 a.

I henhold til § 39 b, stk. 2, skal betalingsstandsningen ikke offentliggøres. Det mener vi er forkert efter den store betydning, man vil til at tillægge betalingsstandsningen. Derfor mener vi, at den i hvert fald bør offentliggøres, ligesom alle andre beslutninger og bestemmelser, ved en skifteret.

Vi kan forstå af lovforslaget, at hensigten med dette, som jeg har været inde på, var, at man skulle søge at begrænse konkursernes antal, og her må jeg sige, at § 50 b vil afgjort være med til at begrænse konkursernes antal. Ifølge denne bestemmelse hæfter den, der har erklæret en debitor fallit, for alle omkostningerne ved boets behandling, og da det kan løbe op eventuelt i hundredtusinder af kroner, er det klart, at det bliver

meget risikabelt i fremtiden at erklære folk fallit.

Endvidere er der i § 50 c en bestemmelse om, at man kan pådrage sig stort erstatningsansvar, hvis det viser sig, efter at en konkurs er erklæret, at betingelserne ikke er opfyldt. Det mener vi også er forkert. Det er skifteretten, der afsiger konkursdekretet, og det må være på skifterettens ansvar, at dette dekret afsiges, dog selvfølgelig at den, der indgiver anmeldelsen, er erstatningspligtig efter dansk rets almindelige regler.

Endvidere er der § 129 a. Denne bestemmelse er for så vidt overflødig, efter at vi har fået Lønmodtagernes Garantifond.

Gudme (RV):

Jeg vil gerne complimentere justitsministeriet, og når jeg nævner institutionen, er det altså såvel denne som både den forrige og den nuværende justitsminister, der også her er tænkt på. Jeg vil gerne complimentere for det valg, man har truffet ved at skære dette stykke ud af den store konkurslovbetænkning og fremsætte lovforslaget med det samme. Havde man valgt at fremsætte hele konkurslovforslaget, havde vi dels ikke fået det i denne folketingssamling, dels havde vi i hvert fald med sikkerhed ikke nået at få gennemført de bestemmelser, der må anses for påkrævede. Det ville så være gået som med færdselsloven. Vi havde været nødt til, som man har udtrykt det, at skære skiver af, eller også havde vi risikeret, hvis disse ændringer, som er aktuelle, var blevet indbagt i et større forslag, at de var blevet indkapslet dér igennem længere tid og det f. eks. var gået som med det forslag om særlig indkomstskat, vi for øjeblikket har liggende her i tinget, og som har ligget her et sted mellem et år og halvandet år, hvor nogle små fornuftige, skal vi sige spurve af ændringer med hensyn til jordfordeling ikke har kunnet gennemføres, fordi ørnene rives om jorderigs bold, som er de mere almindelige principper om den særlige indkomstskat. Her har man altså valgt at trække det ud, som haster, og fremsætte det som forslag med det samme, og det synes jeg er rigtigt.

For det er jo helt rigtigt, at det haster med at få nogle bedre og smidigere ordninger med hensyn til at administrere alt det, der kan gøres for at undgå en konkurs. Jeg